

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਸ. ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪੈਪਸੂ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 22

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) - ਧਾਰਾ 16 - ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ - ਤੋਹਫਾ - ਜ਼ਰੂਰੀ - ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਦੀ ਹੱਦ - ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਹੱਦ, ਭਾਵੇਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਹਿਮਤੀ, 'ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅਰਥ-ਅਰਥ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ- "ਵਾਜਬ"-ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਅਰਥ-ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ-ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ- ਦੇਣਦਾਰੀ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਹੱਦਦਾਰ ਹੈ

ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਐਚ.ਐਸ. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਸੀ। ਆਰ.ਐਸ. ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਚ.ਐਸ. ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 2,40,000

ਪਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਚਲਣਯੋਗ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਾਲੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੋਹਫਾ ਦੂਜੇ ਬਾਲਗ ਕਾਪਰਸਨਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਤੋਹਫੇ ਵਾਲੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦਾਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਦਾਨੀ, ਇੱਕ ਦਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹਨ ਦਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ, ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁੱਤਰ ਜੱਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਜਨਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੱਲ ਅਤੇ

ਅਚੱਲ ਦੇਵੇਂ, ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। "ਫ਼ਰਜ਼ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੰਮ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ।" ਪਤਨੀ, ਧੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ 'ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ, ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 'ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਗੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ, ਅਣਵੰਡੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਪਸੇ ਫੈਕਟੋ ਵੈਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਸ਼ੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕੋਪਰਸਨੇਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ "ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਹੈ ਪਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਦਿਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ "ਇਰਾਦੇ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਰ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਤਰਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ"। ਇੱਕ ਐਕਟ ਉਦੋਂ ਵਾਜਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਤਰਕ ਕਰਨ ਯੋਗ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੁੱਲ, ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਲਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਰਾਦੇ ਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਟਚਸਟੋਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ-ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 9 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:-

"ਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫਾ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਕੀ ਦੂਜੇ ਬਾਲਗ ਸਹਿਪਾਠਕਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ?"

ਮੌਜੂਦ:

ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਾਮਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. - ਭੰਡਾਰੀ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ:-

"ਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫਾ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਕੀ ਦੂਜੇ ਬਾਲਗ ਸਹਿਪਾਠਕਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ?"

ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਸੈਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸਰਦਾਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕਈ ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਸੁਜਾਨ ਕੌਰ ਦੀ ਸਾਲ 1943 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨਾਲ ਸਾਲ 1945 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 1945 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁੰਜੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੰਭੋਲੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ੇਅਰ ਪੁੰਜੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1950-51 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 1,03,952 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਡੀਓਲਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੰਭੋਲੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਦੇ 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 48,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ। 48,000 ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ, ਜੇਕਰ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 40,000) ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 30-9-1950 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੈ। ਬੇਟੇ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਬੇਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੈਧ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਦੇ 1950-51 ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ. ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਭਾਵ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਹਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼; ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹਨ ਦਾਨੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ, ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 225 ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਜੱਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਜਨਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ, ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ "ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ" ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ। ਪਰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੀ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ, ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 'ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ' ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1) ਕਿ ਇਹ ਗਿਫਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, (2) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੰਡਦਾ (ਏ) ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਆਰ, (ਬੀ) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਕਿਉਂਕਿ ਅਖੌਤੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਮੇਨ ਦੇ ਸੰਧੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 404 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਿਆਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।"

ਨਿਆਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਰਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਇਕਸਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਣਵੰਡੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕੇ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਮਾਧੇ ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ((1) 153 P.R. 1883.) ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ। ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ, ਆਦਿ ((2) I.L.R. 16 Lah. 714.), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿਆਰੀ, ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਰਾਵਨਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ((3) A.I.R. 1930 Lah.223)। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਨੁਮਾਨ ਕਾਮਤ ਬਨਾਮ ਹਨੁਮਾਨ ਮੰਡੂਰ ((4) (1891) 19 Cal. 123, 126.) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ।" ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ। [ਸੂਬਾ ਗੌਡਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ((5) I.L.R. 45 Mad. 449.), ਭਿਰਗੂ ਨਾਥ ਚੌਬੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰ ਸਿੰਘ ਤਿਵਾੜੀ ((6) I.L.R. 39 All. 61.)]। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ, ਦੂਜੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੇ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। [ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ-ਰਾਮ ਸਰਾਫ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਮਹਾਰਾਜ ((7) A.I.R. 1940 Patna 270.), ਸ. ਪਾਨ ਕਜਿਨੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮਥ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ((8) A.I.R. 1942 Patna 95.)

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ. ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਯੁਕਤ ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ। ਕਈ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ 28 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਸਿੰਭੋਲੀ ਪੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ 300 ਸ਼ੇਅਰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਲਏ ਗਏ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਟੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨੂੰ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਧੀਨਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਾਸਤਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਟੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ

ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਸਮੀਕਰਨ "ਸਹਿਮਤੀ" ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੇ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਮਾਧੋ ਰਾਮ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ((1) 153 P.R. 1883.) ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧੂਰਾਪਣ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। ਕਾਟਯਾਨਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, 'ਸਜ਼ਾਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ' ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ - ਮਨ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਇੱਕ ਕਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਨਾਲ, (qui non-prohibet quod prohibere contest assentire videtur) ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ।"

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਭੋਲੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ 1,200 ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 800 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰਨੀ ਸਾਹਿਬਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ ਦਾਨੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। . ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇੱਕ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਲਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਰਾਦੇ ਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਆਂਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਟਰਸਟੇਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ

ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਮੂਲੇਟਡ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਫੇਰਬਦਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ? ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਦਿਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ "ਇਰਾਦੇ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਰ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਸਿੰਭੋਲੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਕਤ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ 300 ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 28 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨਾ 2,40,000 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। 30 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1948-49 ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਅਟੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਦਾਨੀ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਸਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਉਸ 'ਤੇ F ਲਾਭਅੰਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਡੋਨੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸ: ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸੀ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਧੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੋਹਫ਼ੇ

ਵਾਜਬ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੌਂਪਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 8,000 [ਸੁਬਾ ਗੈਂਡਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ((1) I.L.R. 45 Mad 449)]; ਸਹੁਰੇ ਵੱਲੋਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫਾ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ 23,000 [ਹਨਮੰਤਪਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬਨਾਮ ਜੀਵਵੀਰ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ((3) I.L.R. 35 Mad. 628.); ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਮੌਕੇ 100 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ 8 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫਾ [ਏ. ਸੁੰਦਰਾਰਮਾਯ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੀਤਾਮਾ ਅਤੇ ਸੱਤ ਹੋਰ ((3) I.L.R. 35 Mad. 628.); ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ 3 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫਾ [ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰਥ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ((4) A.I.R. 1953 Mad. 404.)]। ਬਚੂ ਹਰ ਕਿਸਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਨ ਕੋਰੇਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ((5) I.L.R. 29 Bom. 51.) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਜੀਵਿਤ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ ਲੱਖ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ, 20,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਅਤੇ ਇਕਲੋਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਇਅਬ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਾਨੀ ਇਸ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਮ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਤੱਕ ਜੋ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਹਨ। ਇਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ, ਨਵਲ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇਕਲੋਤੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਾਰਪਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ-ਪੰਜਾਹਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ: ਇਹ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਚੂ ਹਰਕਿਸਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮਾਨ ਕੋਰੇਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((1) I.L.R. 31 Bom. 373, 380.) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ। ਤਾਇਬਜੀ ਜੇ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਨਵਲਬਾਈ।"

ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ. ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫੇ ਰਾਹੀਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੱਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ "ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਿਠੀਬਾਈ ਬਨਾਮ ਲਿਮਜੀ

ਨੈਰੋਜੀ ਬਨਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((2) I.L.R. 5 Bom. 48.) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲੇਨਬਿਲਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕੇਸ.

ਸਮੀਕਰਨ "ਵਾਜਬ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਤਰਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜਾਂ ਅਸਧਾਰਨ।" ਕੋਈ ਐਕਟ ਉਦੋਂ ਵਾਜਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਤਰਕ ਕਰਨ ਯੋਗ ਜਾਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜੋ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਠੋਸ ਹਨ..

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਘਰੇਲੂ ਸੰਪੱਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਸਾਂਸੀ ਅਸਟੇਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸਾਲ 1944-45 ਵਿੱਚ 1,50,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਸਾਲ 1950-51 ਵਿੱਚ 2,50,000 ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਈ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 2.40.000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਲ 1950-51 ਦੌਰਾਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗਾਈਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ 2,40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ-ਧਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨੂੰ 2,40,000 ਰੁਪਏ, ਜੱਦੀ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ 300 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਭੋਲੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਾਲਗ ਕਾਪਰਸਨਰ, ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ